

Alice von Hildebrandová: Privilégium byť ženou

27. januára 2022 ✙ Spoločnosť

Dr. Alice von Hildebrandová, filozofka a manželka zosnulého Dr. Dietricha von Hildebranda, zomrela 14. januára vo veku 98 rokov. Alice von Hildebrandová, ktorá 37 rokov pôsobila ako profesorka na Hunter College v New Yorku, bola bezpochyby jednou z najvýznamnejších katolíckych intelektuálok našich čias. V dojemnom rozhovore, ktorý poskytla v roku 2014 Katolíckej tlačovej agentúre, povedala: *„Boh si vybral vzor môjho života – úplne iný, než som si predstavovala. Cítim sa ako žena, ktorú Habakuk priviedol do jamy levovej.“*

Zdroj: pixabay.com

Alice von Hildebrandová milovala Cirkev a pracovala pre jej dobro, vydala niekoľko kníh a nespočetné množstvo esejí. Jej spisy o morálke a pravej ženskosti sú dnes mimoriadne dôležité a možno kľúčové pre liečenie mnohých bolestí okolo otázok, ktoré sú pre nás stále zásadné. Alice von Hildebrandová poukazovala na privilegované postavenie, ktoré bolo ženám priznané v ekonomike spásy od Zvestovania až po Zmŕtvychvstanie a ďalej. Sväté ženy v spoločnosti Panny Márie nasledovali nášho Pána a slúžili mu počas jeho verejnej služby, prebojovali sa do pretória po jeho stopách, sprevádzali ho na *via dolorosa* a zhromaždili sa pod krížom. Uprostred úplného zúfalstva, keď sám Boh zomieral, Panna Mária, vzor všetkých žien, prijala svoje nové poslanie.

Niekoľko úryvkov z jej knihy *The Privilege of Being a Woman* (Privilégium byť ženou, 2002, Sapientia Press of Ave Maria University):

Trest pre oboch (Adama a Evu) bol a je strašný: smrť. Navyše Eva bola kruto potrestaná práve v oblasti, ktorá bola jej slávou – dávať život. Aké jasné sú Božie slová, ktoré hovoria o nepriateľstve, ktoré bude existovať medzi hadom a ženou! Prečo nie je spomenutý muž? Niet pochyb, že Eva je nepriateľkou *par excellence*, pretože ako matka živých je úhlavným nepriateľom satana, ktorý je „vrahom od počiatku“ a nenávidí život.

Zdroj: wikimedia commons

Celá dráma, ktorá sa v našej spoločnosti odohráva v posledných šesťdesiatich rokoch, názorne ukazuje, že **nepriateľ smeruje svoje útoky cez ženu**. Feminizmus sa zrodil v deň, keď nepriateľ presvedčil niektoré ambiciózne ženy, že nikdy nedosiahnu veľkosť, ak sa neoslobodia od bremena rodenia detí, ktoré im bolo tak „nespravodlivo“ naložené na ich pleciah. Presvedčil ich, že materstvo je väzenie a je najvyšší čas, aby sa ženy oslobodili z týchto neznesiteľných pút. Je iba prirodzené, že antikoncepcná mentalita prijatá v 60. rokoch bola považovaná za kľúčový nástroj na oslobodenie žien od tohto „nespravodlivého bremena“. Napriek tomu nemôžeme uniknúť individuálnym a spoločenským dôsledkom antikoncepcie, ktoré predvídal pápež Pavol VI. v *Humanae Vitae*: – uvoľnenie morálnych noriem, rozšírená nevera, menšia úcta mužov k ženám a donucovacie používanie reprodukčných technológií zo strany štátov – to všetko je dnes zjavné.

Nasledovala legalizácia potratov, ktorú treba chápať v celej ich závažnosti ako **najvyššie porušenie práva ženy** s nedoziernymi spoločenskými dôsledkami. Pokračujúce odmietanie prirodzeného práva a radikálne definovanie toho, čo znamená byť ženou a mužom, prinesie ešte vážnejšie dôsledky.

Všetky sväté ženy sú pod krížom. Žiadna žena nemala tú česť vidieť Krista premeneného na vrchu Tábor, ale ženy boli pri ukrižovaní. Toto má – opäť – hlboký zmysel: nebolo im dané vidieť Ho premeneného, ale bolo im dovolené vidieť Ho „zbitého pre naše neprávosti, ubitého Bohom a utrápeného“. Apoštoli utiekli. Svätý Ján – učeník, ktorého Ježiš miloval – sa vrátil a práve jemu zveril umierajúci Spasiteľ svoju matku so slovami: „*Toto je tvoja matka.*“ Jej úloha ešte nebola dokončená a nemala v úmysle ju dokončiť sama. Každá žena, ktorá chce plniť svoju úlohu v Cirkvi, sa musí podieľať na jej materstve, ktoré sa odohráva pod krížom.

Zdroj: pxhere.com

Cirkev poskytuje všetkým svojim deťom prostriedky na dosiahnutie svätosti – ale nemôže ich nútiť, aby sa stali svätými. Je pozoruhodné, že Cirkev je niekedy odsudzovaná za zneužívanie svojej autority tým, že „vnucuje“ svoje dogmatické a morálne učenie svojim deťom bez toho, aby sa s nimi poradila! Ale vzápätí ju jej obžalobcovia kritizujú za to, že nevyužíva svoju autoritu, aby prinútila svoje deti žiť podľa evanjelia.

Keďže každý hriech je zároveň aj trest, je prekvapujúce, že sme dnes morálne takí slepí (lebo zloba oslepuje), že zatiaľ čo vynakladáme ohromné prostriedky na ochranu veľrybích mláďat, vraždíme milióny nenarodených detí. Svedomie človeka je tak zatemnené jeho opakovanými neverami voči Bohu, že tieto hrozné vraždy už nie sú vnímané ako zločiny, ktoré volajú do neba.

... „slabosť“ ženského pohlavia, pokiaľ ide o úspechy a produktivitu, môže byť viac než kompenzovaná jej morálnou silou, keď žije podľa svojho povolania. Teda, keď miluje. Vplyv, ktorý môže mať na svojho mužského partnera, je skutočne veľký, ak sa neprejavuje vydávaním príkazov, ale príkladom a jemným presviedčaním. Na druhej strane, keď zradí svoje poslanie, môže byť pre muža skutočne pádom. Jej úloha je kľúčová.

Zdroj: maxpixel.com

Kierkegaard napísal, že „žena je svedomím muža“. Jej svedomie však musí byť osvietené vierou a oživené pravou láskou; nesmie to byť svedomie deformované egocentrickým relativizmom. Ale feministky – zaslepené sekularizmom – robia to, čo v skutočnosti vedie k zhoršeniu situácie žien. Feministky sú veľkým nepriateľom žien. Nielenže neuspeli v snahe stať sa podobnými mužom, ale nevyhnutne ohrozia aj vznešené poslanie, ktoré im bolo zverené.

Novoveká filozofia feminizmu, ktorá vedie vojnu proti ženskosti, v skutočnosti vedie vojnu proti kresťanstvu. V Božskom pláne sú totiž obe úzko prepojené. Nie socializmus, ako verila Simone de Beauvoir, ale Kristus je veľký spojenec žien.

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/alice-von-hildebrandova-privilegium-byt-zenou/>